

Præst! Han præker om Helvede og den evige Ild, saa man sidder og faar Gaasekød over hele Kroppen. Det er noget andet end at høre en af vore egne gejstlige Veltalere *utan svafvel och fosfor*. Han titulerer udenvidere sine Tilhører for Børn af Djævelen, og man gaar hjem med en rædselsfuld Fornemmelse af, at der er vokset baade Horn og Hale ud paa En. Ham maa De endelig høre.«

»Det var altsaa derfor, De sad hjemme i Aftes og læste i Biblen.«

»Ja. Men forresten har jeg altid haft et hemmeligt Sværmeri for den ærværdige Bog. Den har forkortet mig mangel søvnløs Nat. Der er saa mange underholdende Fortællinger i den. F. Eks. den om Bathseba. Har De nogensinde læst den Historie med tilbørlig Andagt og Opmærksomhed?«

Jytte var nu klar over, at det hele var Opspind. I det samme huskede hun ogsaa, at hun i Aviserne havde set ham nævnt sammen med de andre kendte Folk, der havde overværet Aftenens Premiere. Men hun lod som ingenting. Hun var vant til disse Historier, som han søgte at binde hende paa Ærmet af lutter Fornøjelse ved at mystificere.

»Jeg tror, jeg vil opgive Dem idag,« sagde hun.
»Naar De er i det Lune, er det umuligt at faa et fornuftigt Ord ud af Dem.«

»Jeg beklager det — men De har vistnok Ret.